

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Puyal, català de l'any

Em vaig empassar tota la gala del Català de l'Any de dimarts al vespre a TV3. Abans de parlar del que m'interessa de veritat voldria fer un apunt crític sobre el discurs del president de la Generalitat. En el seu discurs va parlar de la nominació del doctor Josep Brugada i de l'excel·lència de la investigació mèdica a Catalunya com a manera d'avaluar les retallades en sanitat. Com dient: "Ho veieu com la sanitat catalana no s'enfonsa?". Home, una mica forçat i trampós, no president? I el guanyador del premi va ser Joaquim Maria Puyal, que va fer un discurs impecable. De fet, el millor moment va ser quan es va adreçar directament a Artur Mas i –curiosament tal com va fer Josep Cuní la setmana passada a 8TV– va parlar de la solitud que transmet la seva mirada. "Té un país darrere seu,

No crec que calgui incidir gaire més en la importància de Puyal

president", li va etzibar. Va ser una frase d'ànims però també d'exigència. Tot el seu parlament –per cert, sense llegir ni una línia– estava injectat de reflexió i de gratitud però també de crítica. Va projectar una complexa mirada sobre la situació del nostre país, amb esperit d'aprofundiment i també molta generositat. No crec que calgui incidir gaire més en la importància de Puyal per a la nostra professió, pel seu creixement dins del nostre espai comunicatiu. A més a més, particularment acumulo dos privilegis: haver col·laborat amb ell al seu programa de ràdio i gaudir de la seva amistat. Així doncs, no puc acabar aquest article d'altra manera que expressant el meu profund agraïment i una efusiva felicitació.